

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
1. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtti
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s. társa hirdetési irodájában.

71. szám.

Brassó, Csütörtök, június 24-én.

II. évfolyam 1886.

Magyar ügy.

— Előfizetési felhívás.

Brassóban magyar lapot fenntartani: azonos a rendkívül fontos magyar ügygel, — mert ez a lap szolgálja a tiszta hazafiságot.

Igy a „Brassó” is, mely jövő hó elsejével lép élete második évének második felébe.

Ama mindinkább növekedő pártfogás, melyben a t. közönség lapunkat eddig részesítette, remélünk engedi, hogy ezen jóindulatát számunkra tovább is fenntartandja.

Lapunk rövid fennállása óta elég alkalma volt a t. közönségnek meggyőződni arról, hogy a „Brassó” az ország ezen keleti végső pontján valóban hivatott öre a magyar állameszmének és magyarságnak.

Tőlünk telhetőleg törekedtünk oly lapot nyújtani a nagyérdemű közönségnek, mely mindenkor irodalmi színvonalon állva, fokozott igényeinek megfelelően. Erre fogunk törekedni ezután is.

Nem ígérünk „hanem teszünk s talán nem tudatik be önhittségnek, ha a fél év kezdetén hivatkozunk a magyarságra, valamint az ipar- és kereskedelem érdekében tanúsított működésünkre. Ezt fogjuk szolgálni szíves-leléssel ezután is.

Politikai tekintetben eddigi álláspontunk fog továbbra is vezérelni, — általában pedig hűek maradunk első programunkhoz.

A román és szász lapszemle, melyet lapunk minden száma hoz, a magyar sajtóban egyedül nálunk található, minthogy egyik főhivatásunk reprodukálni amazoknak véleményét, állításait hazánkról.

Brassó-, Fogaras-, Nagy- és Kis-Küküllő és Szebenmegyék képezvén közvetlen működési területünket, első sorban e megyék érdekeit kell szolgálnunk, ezek magyarságát egy tömör egészszé tenni.

Azon körülmény, hogy lapunk az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassómezei fiókegyletének s a fennjelzett öt vármegye több egyesületének hivatalos közlöny, talán elég garancia társadalmi működésünk iránt.

Lapunk fennállása, ha szabad e kifejezéssel élnünk, ezen nemzeti és vidékeken valószínű nemzeti ügy. Fenntartása óriási áldozatokkal jár, melyeket szívesen meghozunk, csak kérjük a n. közönség szíves támogatását.

Tetemes anyagi áldozatok árán lehetővé vált, hogy a t. olvasó ezután hazánk és a külföld politikai s szociális eseményeiről lapunkból előbb értesüljön, mint a fővárosi lapokból. Hasonlóképpen nem kiméltünk áldozatot, hogy a már jövő számmal Brankovics György jeles publicista egy gyönyörű eredeti regényét kezdhesstük meg. Szóval mi mindent meg fogunk tenni, ha a n. é. közönség nem vonja meg tőlünk pártfogását.

Erős bizodalunk különösen Brassó-, Fogaras-, Nagy- s Kis-Küküllő, valamint Szebenmegyék magyarságába, hogy ezen támogatásra érdemesitenek.

Ezt kérjük a második fél év beálltával.

A „BRASSÓ” szerkesztősége s kiadóhivatala.

Erdély ipara, a sajtó és a kormány.

II.

A „brassói kereskedelmi és ipar-egylet” oly morális győzelmet aratott, minőt még városunk egyetlen egyesülete sem. A főváros s általában az egész ország sajtója egy szívvel-lélekkel üdvözölte az emlékiratot s az abban felvetett árucarnok eszméjét. Egyetlen hang sem emelkedett ellene, mindenki — csak magasztaló szokat talált.

Maga a kormány is elfogadta elvben az árucarnok eszméjét. Ezért küldötte le az egyet kérelmére biztosát, ezért kezdett tárgyalásokat a magyar hitelbankkal, melynek egyik igazgatója szintén megfordult városunkban, tapasztalatokat gyűjtendő e kérdés megoldásához. S habár egy helybeli klikk elodázta is a dolgot, lehetetlennek tartjuk, hogy azt teljesen megdöntötte volna.

Mi meg vagyunk arról győződve, hogy ha iparunkon állandóan akarunk segíteni — ez az egyedüli mód. Megerősített e hiedelmünkben kormányunk azon bölcs eljárása, hogy a tervet elvben oly hamar elfogadta; meg a fővárosi sajtó s tekintélyes képviselők véleményei, kik mindannyian érettnék tartják azt.

Am jó, halasztás a létesítést: elmaradni az nem fog. Az a tervbe vett intézkedés, hogy egy hármass bizottság intézze majd az ügyeket, nagyon szép; de távolról sem képes félannyi garanciát is nyújtani, mint az árucarnok nyújthatna minden körülmény között.

De különben ez csak átmeneti intézkedés lesz, mely elvégre szintén csak azon egy vég-célhoz kell hogy vezessen, a melynek neve: árucarnok. A módok, melyekkel ez létesül, mellékesek; a fődolog, hogy legyen. Ha a kormány egyelőre jobbnak látná más módokat találni, annak is örvendünk, de tervünkötől annál kevésbbé állunk el, mert hisz a hitelbank igazgatójától már is azon biztosítást nyertük, hogy kuláns áruk előlegezésére biztos fedezet mellett készségesen folyósít nekünk 4%-os hitelt. Ez pedig ép az, a mit mi a kormánytól kértünk.

A kormány fog nekünk szállításokat adni, az kétségtelen. Legyenek iparosaink csak kis türelemmel, — a szállítások nem fognak elmaradni, mert kormányunk atyailag akar rólunk gondoskodni.

A kormány kezét azonban szerzőlések

kötik. Csak egy mód van. A kormány biztosítson előre szállításokat. Állapítsa meg, hogy két-három évre bizonyos mennyiségű szállítást ad Brassónak. Mondja meg ezt most, hogy az iparos hozzáfoghasson a munkához. — Lapunk szerkesztője behatóan értekezett ez ügyben is a hitelbank igazgatójával. Az eredmény várakozáson föltűli. Ha a kormány a szállításokat biztosítja s egy tisztviselőt állít ide, ki a kész árukat szabályszerűen átvegye, akkor a bank egy átvételi igazolvány alapján az egész értéket kifizeti a termelőnek a 4%-os kamattal. Ez esetben iparosaink két éven át legalább állandóan dolgozhatnak s így segítve volna rajtuk.

Azonban ez egyrészt csak négy-öt ipar-ágnak szól, másrészt pedig a kormány a szállításokat nem biztosíthatja állandóan Brassónak. Más városok és vidékek hasonló joggal kérhetik azt. A különbség csak e pillanatban áll fenn, azért kell legelőbb rajtuk segíteni.

Az állami szállítások által a termelő meg lesz mentve a közvetlen kenyérgondoktól, a mi lehetségesé teszi neki azt, hogy szövetkezve, utat, piacot keressenek nyugot felé, hogy a mire a szállítások lejárnak, saját maguk emberségéből is megélhessenek. — Ekkor fogják leginkább érezni az árucarnok hiányát s épen ez az, a mi életbe fogja hívni az intézményt. Ehhez kétség sem fér.

Az első s fődolog, hogy segítve legyen iparunkon. Bármily módja legyen az a segítségnek, az reánk közönyös. Előttünk nem esz-közök, hanem a cél.

Nagy megvigasztalására szolgálhat iparosainknak a kormány magatartása, s különösen azon szászoknak, kik ősidőktől fogva következetesen szálltak sikra nemzet és kormány ellen, kik soha egyetlen nemes intencziót sem tudtak felfedezni ezen kormánynál, van most alkal-muk meggyőződni, hogy ez a kormány, mi-kor veszélyről van szó, elfelejti mindazt, mit ellene eddig oly sokat elkövettek és jóakaró-lag siet segédelmünkre.

Jól esik tapasztalnunk, hogy különösen szász részről mindinkább növekedik azok szá-ma, kik ezt belátják s mintegy szégyenkezve eddigi magatartásuk miatt, be is vallják ezt.

Még nem késő. A kormány segíteni akar. Segíteni is fog. Legyünk háládatosak érte.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A makacs kérő.

(Vége.)

Stadler ur, — most két nagy tér felett rendelkezvén — még első meglepetéséből föl sem ocsudhatott, midőn Edwin jelentette be magát nála s be sem várva a választ, be is lépett hozzá.

— Szerencsésen sikerült — kezdé udvariasan meghajta magát, önnek utolsó feltételét is, melyet leánya kezéhez kötött, teljesíteni. Igaz, hogy napokig egész vagyonomat tettem kockára. Ha nem sikerül, mindenemet elvesztem. De hát szerelmem volt az ára. Ezért mindent merészelttem.

Stadler ur a hihetetlenül makacs ifjút bámsz-kodva, mereven nézte.

— Önnek határozott kívánságára megháromszoroztam vagyonomat — folytatá Edwin. El is mondom önnek részletesen, miként történt ez. Két ügyes ügy-nök segítségével ugyanis sikerült nekem, ötvenezer frt.-nyi vagyonom kockára tételével, százötven ezer frtot nyerni. Valóban nem is oly nehéz ma nagy vagyon-hoz jutni, ha az ember va banque játszik. Építési-terekben spekuláltam — jegyezte meg azután csipősen t. i. faterekben!

A fakeskedő annyira megütközött ezen, hogy

erőtlenül összereszt. Tisztán látott már most min-dent. —

— Valóban csodával határos — kezdé diadala-érzetében Edwin, látva az öregnek megütközését — mi lehetséges manapság. Készséggel beismerem, hogy egy hétig törtem rajta fejemet, minő utat kövessek. Aztán — bármily különösnek is tetszszék önnek — öt-venezer frtot áldoztam fel, hogy egy másfél millió frtos építő-teret ne vegyek meg, e mellett örökségem másik részét, mindenemet, tizezer frtot egy négyszáz-ezer frtos tér megvásárlására előlegnek tettem le, — de ugyanekkor egy megbízható ügynöknek oly feltétel alatt bocsátottam rendelkezésére e telket, hogy azt egy általam megnevezendő vevőnek hatszázezer frton el-adja s a tiszta nyeresémet nekem átszolgáltassa. Sze-rencsésen sikerült is eladnom a telket — Stadler ur.

Ön megvette hatszázezer frton azon telket, melyet én négyszáz-ezer frton vettem s én, leszámítva az ötvenezer frt, melyet önnek az ön telkéért felpénzül adtam s elveszni engedtem, összesen kerestem kerek százötven ezer frtot. A dolognak mindenesetre kissé kétes erkölcsi oldalát az ön lelkiismeretére bízám legszívesebben.

Stadler ur izgatottan ugrott fel. E pillanatban azonban valami különös, egész váratlan dolog történt, melytől az öreg ur egészen visszatántorodott és össze-esapta kezét.

Az ajtó nesztelen felnyílt és a küszöbön belépett — Ilona, a ház urnője.

— Megszöktem, atyám — mosolygott, atyjának nyakába borulva. Nem birtam ki tovább! A jó néni nem is sejtette. De midőn Edwin tegnap megsürgö-nyözte, hogy terve sikerült, nem birtam ki tovább. Hozzá kellett jönnöm, kedves atyuskám, hogy Edwin-nel együtt ostromoljuk szívedet, hogy boldoggá tégy minket.

— A százötvenezer forint azután a családban marad — vágott közbe merészen Edwin.

— És a második fatéren — papuskám — kezdé hizelegve Ilona —, melyre ugy sincs most már szük-séged, nekünk csinos házacskát építtessz. No papuska légy jó, — engedj; tudod, az okosabb enged és ben-nünk jó, hű gyermekeket fogsz birni, kik jószágodat mindég meg fogják hálálni. Nem lesz okod megbánni jószágodat.

Az öreg ingadozott. Még mindég nem tudott szóhoz jutni. Csak hallgatott és bámult. Jó ideig tartott, míg magához tért. Majd Ilonát, majd Edvint nézte, hinni sem akarván szemeinek. Most végre hang jött ajkaira.

— Ez itt, mi? — kacagott görcsösen. Ördö-gies ember! Csakugyan az! Hatalmasan lefőzött! — És te — így fordult fenyegető magatartással leánya felé, kinek hűzelését azonban még sem utasította el

Belföld.

A kolera. Tisza Kálmán belügyminiszter körrendeletet bocsátott ki az összes közigazgatási hatóságokhoz, melyben tudtukra adja, hogy Triesztben e hó 15-én három konstatalt kolera eset fordult elő, még pedig a Velenczéből Triesztbe érkezett „Samson“ nevű hajó két legénye és egy a városban lakó asszony halt meg ázsiai kolerában. Nehogy azonban a kolera az utasok által, az osztrák részről foganatosított óvrendszabályok mellett is, behurcoltassék, intézkedjék a közigazgatási hatóság közvetlenül saját hatáskörében, hogy az egyenesen Triesztből érkező utasok és máhák, akár szállókban, koreszmákban és magánlakásokban vagy vendéglőkben is orvosi megfigyelés, illetve hatósági felügyelet alá helyezzessenek, szükség esetén pedig fertőtleníttessenek. De különösen kiemeli a rendelet, hogy az intézkedések a legkíméletesebb módon foganatosítsanak, hogy megkímeljék az utazó közönséget a szükségtelen zaklatásoktól. A rendelet ma fog megküldetni valamennyi törvényhatóságnak.

A vám- és kereskedelmi szövetség felmondása. A befejezéséhez közeledő ülésszak mind nálunk, mind a Lajthán tul oly stadiumban hagyja vissza a vámtarifa törvényjavaslatot, hogy előrelátható, miként az ősi ülésszak tetemes részét a vámtarifa törvényhozási megállapítása fogja igénybe venni. Tekintettel e körülményre alig látszik valószínűnek, hogy a kiegyezési törvényjavaslatok egész komplexuma a folyó év december végéig törvényerőre emelkedjék. Minden jel arra mutat tehát, hogy be fog állani az év végén a vám- és kereskedelmi szövetség felmondásának szüksége. A magyar kormány, mint értesülünk, számolt is ezen eshetőséggel, bár a maga részéről mindent meg fog tenni, hogy a magyar törvényhozás december végéig letárgyalja az egy tvjavaslat kivételével bizottságilag már elő is készített kiegyezési törvényjavaslatokat. Ez oka annak, hogy ez idén eltérőleg a rendes szokástól, az új ülésszak nem szeptember végére, hanem szeptember közepe tájára fog összehívni. (P. H.)

Külföld.

Bajorország. Bár titokban tartják az országgyűlés elé terjesztett okmányokat, mégis folyton szivárognak ki az elhunyt király örökségét bizonyító részletek. Többek közt azzal az eszmével is foglalkozott a boldogtalan király, hogy országát mással cseréli el, melyben korlátlanul rendelkezhetik alattvalóinak élete és vagyona felett s Loehr udvari titkár el is küldte hosszabb utazásra, hogy keressen ily országot. — Egyszer meg háborút akart izenni Szászországnak. Az is kedvencz eszméje volt, hogy egy hegycsucot Hohenschwangau mellett tűzokádó hegygé változtasson át s szörnyen haragudott, mikor a német vegyészek, kiket e célra magához hivatott, a tervet kivihetetlennek mondták.

Azok a hírek, hogy az elhunyt király az orléansi hercegtől kölcsönt akart fölvenni, teljesen valóknak bizonyulnak, valamint az is, hogy a miniszterium egyetértve a herceg regenssel, mihelyt a királynak erről a szándékáról értesült, haladéktalanul tudomására juttatta Bismarck hercegnek.

— Jó mag vagy ám! Egy fiatal leány — megszökjék!
— Mit csináljak veled?

— Semmit sem tehetsz te, jó apuskám! — hízkelkedett újból Ilona, odasimulva atyja keblére, cizrogatva arcát, mialatt vigan kacintgatott Edvin felé.
— Semmit sem tehetsz, apuskám, mint hogy... áldásodat adod reánk. Ez a legokosabb, a mit tehetsz.

Még jó ideig tartott, míg az öreg ur haragja végkép lecsillapodott. Hosszu belső küzdelem után végre odahajolt leánya fölé s suttogva különféle kérdéseket intézett hozzá. Ilona azonban szemérmesen pirulva alig adott feleletet, midőn az öreg méltóságát teljesen fordult az előtte álló Edvinhez.

— Ilona — ugymond — csak önnel tud boldog lenni. Legyen tehát, — vegye el őt. Fogadjatok atyai áldásomat.

Egy feltételt azonban kikötök magamnak vóm uram. Jövőre le kell mondania minden komédiáskodásról és holmi vad spekulációkról és mint szerény könyvelő kell üzletembe lépnie.

— Atyám! — Édes Stadler ur! — kiáltottak fel örömben a tulboldogok nyakába borulva az öregnek, a ki azonban hathatósan védekezett.

— De még számolni valónk is van ám — dörmögött azután az öreg ur. Mit fognak majd mondani a lélek...
— Igen, férjemnek jelenleg sógora; azelőtt pedig férjem neje volt.

Megyei ügyek.

Brassó, 1886. június 21.

Brassó megye közigazgatási bizottsága ma tartotta rendes június havi gyűlését gróf Bethlen András főispán elnöke alatt.

Mindenekelőtt bejelentetik, hogy Roll Gyula alispán és Gärtner Károly kir. főmérnök a közlekedés- és közmunkaügyi miniszter rendeletéből a kavics-szállítási árlejtés megtartása céljából távol vannak. Ennélfogva a gyűlés felhatalmazza a megye főjegyzőjét, hogy jelentéseiket a gyűlés elé terjeszthesse.

Több katonai ügy letárgyalása után a szakelőadók előterjesztik május havi jelentéseiket, melyek azonban semmi lényegesebbet nem tartalmaznak. A kir. adófelügyelő jelentése szerint az adók a lefolyt hóban gyengébben folytak be, mint múlt év megfelelő időszakában — a mi mindenesetre az iparosok között uralkodó anyagi pangásnak tulajdonítható. A kir. tanfelügyelő jelenti hogy a megye területén a vizsgálatok jó sikerrel folynak. Ugyan az ő jelentéséből kitűnik, hogy lefolyt hóban a kanyaró nagymérvű fellépése miatt a megye területén 21 tantermet kellett rövidebb- vagy hosszabb időre bezárni. A betegség azonban szelíd lefolyásu lévén, a tanításra nagyobb hátrányok nem szállottak s a vizsgálatok rendesen megtarthatók.

A kir. főmérnök jelentésével kapcsolatban be-terjeszti Brassó megye 1885. évi postaforgalmának kimutatását, a melyből kitűnik, hogy a megye területén a lefolyt évben volt alkalmazásban a postánál 12 áll. tisztviselő s 18 postamester. A jövedéki bevétel volt 67.276 frt 92 kr; fenntartási költség 35.406 frt 35 kr; tisztajövedelem a kincstárnak tehát 31.869 frt 35 kr a posta után. (A kimutatást tér szűke miatt csak jövőre adhatjuk. Szerk.)

A folyó tárgyak közül következők említendők meg e helyen, mint fontosabbak.

Lázár Gerő nagykereskedő indítványt tett az iránt, hogy a közmunka- és közlekedésügyi miniszter ur felirat útján kerestessék meg, az omnibuszvonat helyébe Brassó és Kolozsvár között gyors-személyvonat közlekedést létesíteni, minthogy ez esetben 6—7 órai nyereséggel a postát Brassóban a délelőtti órákban még megkaphatnók s így még az nap válaszok is elmehtének, a mi az iparra és kereskedelemre egy napi időnyereség, tehát igen nagy haszon volna.

Az indítvány egyhangulag elfogadtatván, a felirat szerkesztésével indítványozó s Tompa Sándor főjegyző bizattak meg, ki felkérte a feliratot azonnal fel is terjeszteni. (Már meg is történt.)

Egy második, Brassó város tanácsának törvénytisztelőt nem a legszebb világításba helyezett ügy volt az O-Brassó hátsó közép-utcai szomszédság egy fellebbezése. Ezek ugyanis folyamodtak a városi közgyűléshez, engedessék meg nekik egy zsák-utczát nyitni. A tanács ezen, a közgyűléshez intézett kérvényt azon indoklással utasította vissza, nem is mutatva be azt be a közgyűlésnek, hogy már 1882-ben is tárgyalatott a képviselő által, mely azt akkor elutasította s így nem is terjeszti ezt most sem a képviselő elé. Az érdekelt szomszédság fellebbezése folytán a közigazgatási bizottság utasította a tanácsot, a kérelmet annál is inkább a város képviselő testülete elé terjeszteni, mert a tanácsnak joga sem volt, egy a képviselőtestület kompetenciájához tartozó kérvényt visszautasítani, de különben is négy év lefo-

lyása alatt a viszonyok is odaváltozhattak, hogy maga a képviselő eltérőleg határozhat akkori véleményétől. Ezen indoklással a tanács végzése feloldatott.

Egy másik ügyben is kudarcot vallott Brassó város. Ugyanis a tanács fellebbezett az alispán azon végzése ellen, hogy a város köteles hirlapi hirdetményeit mindhárom helyi lapban egyenlően közzétenni, állítván, hogy az alispán végzése sérti a városnak, mint önkormányzati hatóságnak, a hivatalos nyelvet illetőleg, a nemzetiségi törvényben biztosított jogait, hogy másrészt határozottan törvénytelen azon intézkedés, mely szerint a város köteleztetik a német nyelven kívül románul és magyarul is hirdetni s végül, hogy a város nem német lakossága legfeljebb 10—20 ember kivételével tud németül olvasni, tehát olvassa a német lapot s e 10—20 ember kedvéért nem lehet a várost új költségekkel terhelni. A közig. bizottság azonban a II-foku alispáni határozatot indokainál fogva már annál is inkább helybenhagyta, mert az alispán ez ügyben épen a közig. bizottság egy előbbi határozata értelmében hozta II-foku végzését.

Krizba község képviselőinek azon határozatát, hogy a községben postahivatal állíttassék fel, a közig. bizottság pártolólág terjeszti a postaigazgatósághoz.

Tekintettel arra, hogy előfordultak esetek, midőn a halálbejelentések még egy év múlva is jelentettek be a felettes hatóságnak, a gyűlés intézkedett az iránt, hogy ezentul ily bejelentések, 3 illetve 8 nap múlva feltétlenül eszközöltesse.

Miután még előterjesztettek a belügyminiszter körrendeletei a közjegyzők által eszközözendő hagyatéki tárgyalásokat s a gondnokság alá jutott főrendiházi tagok bejelentését illetőleg, elnöklő főispán feloszlatta a gyűlést, melyen 5 választott tag s az összes tisztviselők voltak jelen.

Emlékirat

egy a „Brassói ipar és kereskedelmi egyesület“ által felállított szándékolt kivitelű árucsarnok tárgyában.

(Folytatás.)

Fájdalom, hogy az ily kivándorlási hajlam már is erősen mutatkozik iparosaink körében. Már nem is titok, hogy Brassóban román ügynökök működnek, kik kivándorlásra hívják fel a nekik alkalmas iparosokat. Biztos tudomásunk van arról, hogy eddig már több tekintélyes posztógyáros, egy nem kevésbbé tekintélyes harisnyaszövő, kötélverők, legnagyobb szalámi gyárosaink egyike, fényes ajánlatokat kaptak Románia részéről. Sőt azt is tudjuk, hogy ezek egy része, két tekintélyes posztógyáros, már át is költözött, míg egy másik rész odaát van, egyrészt személyes körületekintés, másrészt érintkezés céljából, a miből Kegyelmeséged meggyőződhetik, hogy aggodalmunk nem alaptalan.

Ámde — Kegyelmes Ur — senki sem hagyja el szívesen hazáját, szülőföldjét, rokonait, barátait. Csak a legvégső szükség az, mely erre kényszeríti az emberet, jó hazát és ép ezért szilárd meggyőződésünk, hogy a mi iparosaink is kereken visszautasítanak minden hívást és ígéretet, a mint csak némiképp biztosítva látnak magokat és jövőjüket.

A mily erős azon meggyőződésünk, hogy egy esetleg kitörő vámháború által Románia sokkal nagyobb mértékben károsul, mint monarchiánk s különösen hazánk, ép oly szilárd meggyőződésünk, hogy a mi Románia nem honosítja meg odaát az u. n. erdélyi ipart, addig az erdélyi s különösen a brassói piacot semmiképp sem nélkülözheti. Azon árukat, melyeket eddig mi szállítottunk Romániának, ők más honnan nem kapják. Anglia és Németország nem állítja elő ezen árukat, mert az ily olcsó és súlyos áruk előállításához nekik elég jövedelmethozó — már az őri távolságnál fogva — nem lehet. Utóbbi időben az itt készülő posztókat utánozzák már a brünni gyárosok, a kik azt azonban „brasovienne“ czéger alatt (nem ritkán még Brassó város czimerével is ellátva) hozzák kereskedelembe. Egyes iparágakat már Románia is kezd művelni, de ez mind „brasovienne“ néven jó forgalomba.

Ez bizonyítja a brassói iparczikkek kedveltségét Romániában. Számtalan bizonyítékunk van különben ezen állításunk igazolására.

Románia tehát a feltétlen szükséges árukat, mint lábbelieket, kötélverőárúkat, posztókat, s általában szőtt s kötött árukat, bőrneműeket, faladákat, kalapokat s különféle faiparczikkeket ezután is saját érdekében tőlünk fogja vásárolni.

Ez kétséget sem szenved. Ezt nagyon jól tudják a romániai kereskedők is, sőt nem is titkolják, állítván, hogy ők még elbírják a vámfölemelést. Ezen tudat vigasztaló reánk nézve egyrészt. De segítséget nyújtani még nem képes, mert iparunk nem rendelkezik a kitartó munkához szükséges tőkével, vagy legalább olcsó hitellel.

Apróságok.

Könnyelmű házasság.

A fiatal pár megérkezett az esküvőről. A menyecske nagyon bús.

— Mi bánt? — kérdé gyöngéden a férj.

A menyecske könyekre fakad:

— Elfelejtettem megmondani, hogy nem tudok főzni!

— Csak ennyi? Sohse busulj e miatt! Hiszen nálam úgy se lesz mit főznöd.

Új rokonság.

B. asszonyasság első férje halála után ennek fivéréhez megy nül. Mikor egy látogató első férje arcaképét látja nála s kérdezi: „talán elhunyt rokon?“ — B. asszony bánatosan válaszol:

„Igen, férjemnek jelenleg sógora; azelőtt pedig férjem neje volt.“

De másrészt nem bizunk már sokat Romániába s sokkal több reményt táplálunk hazánk nyugoti részeinek, Bulgária és Szerbiának, általában a keletnek piaczi iránt, melyeknek felkeresése azonban csak úgy válthatik lehetővé, ha a magas kormány a vasuti tarifát a lehető legalacsonyabbra szállítja az erdélyi iparcikkek s az anyaország nyertermékei számára.

Ez, Kegyelmes Ur, ha meg akarja menteni az ország egy nagy részének iparát s az adózó polgárok ezreit meg ezreit, az első és főfeltétel.

Egy második feltétel volna az ország ezen vidékének és speczialiter e város kiterjedt iparának állami szállításokban való részesítése.

Mi azonban nem annyira ez ügyben járulunk ma Nagyméltóságod magas színe elé. Mi a brassói és környékbeli ipar megmentésének egy másik, szerintünk leghathatósabb és leggyorsabb módját találtuk s ezt bátorkodunk ma Nagyméltóságod kegyes jóindulatába ajánlani.

(Folytatása következik.)

Kérelem

Brassó város s vidéke jótékony polgáraihoz.

Mint általán tudva van, június 1-én a vámháboru, vagy más szavakkal a kölcsönös magas vámok által előidézt elzárolás a velünk évszázadok óta a legélénkebb kül- és belforgalmi összeköttetésben levő Romániával szemben megkezdődött. Ugy az erre hivatott testületek, mint egyesek és maga a kormány is gondolt azon módzatokra, melyek alkalmazandók lesznek, hogy a szerződés nélküli állapot által oly érzékenyen sújtott határszéli iparunkon állandóan segítettessék s az megmentessék. A kereskedelmi miniszter által egybehívott enquéte véleményei, a viszonyok tanulmányozására kiküldött Németh min. tanácsos és Kornfeld hitelbank-igazgató által szerzett s érdekeltektől nyert tapasztalatok s felvilágosítások — eltekintve a részletektől — ezen gondolatban összpontosul: „Iparunknak munkára van szüksége s nem alamizsnára.

A helybeli kereskedelmi és iparkamara által ezen delegáltaknak adott, tévutra vezető phrázisok nélküli vélemény is ebben kulminál.

Remélhető, hogy a tett javaslatok a kormány által méltattnak fognak s hogy a lehetőleg gyorsan fognak a szükséges intézkedések tétetni. Ámde legfőbb ideje is, hogy a tanácskozásból tett legyen. És mégis, ha ezen, az egész határszélit illet intézkedések aránylag gyorsan eszközöltetnek, még mindég marad elég helyi természetű sürgős teendő. A mennyiben a beállott válság három irányu, ipari, anyagi s társadalmi, úgy remélhető, hogy a kormány intézkedése, azaz munka által segíthetni az ipari s ezzel az anyagi érdekeken, azaz e tekintetben a válság némileg ellensúlyozható.

Ámde a szociális és helyi jellegű válsághoz a kormány hozzájárulhat ugyan, de felő, hogy a segély e neme későn jöhet. Szóval: segíteni kell és segítve lesz az iparon, valamint egyes iparágakon; ámde ki segít a sok segédnek növel és gyermekkel, a kik ma már kenyér nélkül, már most küzdenek az éhséggel? Ki segít azokon, kik ugyan névleg mesterek, de tényleg csak nap-számok, napról-napra tengődve.

Ki segít azon embertársainkon, kik koruk, nejük s gyermekeik miatt nem vándorolhatnak ki s itthon munkát sem kapnak? Ez az ügy lokális és szociális jellege, az épen oly borzasztó, mint nyomasztó oldala.

Itt segíteni, gyorsan segíteni, itt kezdeni, határozottan a társadalom, humánus emberek s testületek feladata. Azért — kezünket szívünkre! A ki gyorsan ad, kétszer ad!

Kérésünk humánus egyleteink, pénzintézeteink, a jótékony emberekhez szól, a kik még mindég adakoztak, ha a szükség és emberilgyomor kopogtatott az ajtón, járuljanak hozzá ez esetben is, hogy embereknek kiknek koldulniok kellene, addig nyújthassuk az első segélyt, míg azok munkát és becsületes keresetet találtak.

Minden félreértést kikerülendő, megjegyzem, hogy az adományok szétosztására a brassói iparegylet egy bizottságot fog kiküldeni, mely ezen adományokat egyelőre csak családapáknak és korosabb embereknek, tekintet nélkül vallásra és nemzetiségre (mint a jégkárosultak segélyezésénél is történt) eszközölni fogja, a mely adományok az e célra felkért „Kronstädter Zeitung“ által fognak nyilvánosan nyugtáztatni.

Düek József,
az iparegylet elnöke.

Ezen lelkes felhívás megjelenésén a „Kr. Ztg.“-ban, lelkéretett a helyi sajtó annak átvételére. Örömmel, készséggel tesszük ezt, elismerésünket fejezve ki a megindított mozgalomért Düek urnak. Adományokat lapunk szerkesztősége készséggel elfogad s nyilvánosan nyugtáztat, melyeket rendszeren be fog szolgáztatni Düek urhoz. Polgártársak! A kinek módjában van szerencsétlen felebarátainkért bármi keveset áldozni, tegye meg!

A „BRASSÓ“ szerkesztője.

Nyilvános számadás.

A helybeli munka nélküli iparosok segélyezésére eddig adakoztak szerkesztőségünkben

Vasady József ur 5 frt.

Szterényi József 1 frt.

Összesen 6 frt.

Helyi és vidéki hírek.

Lapunk mai száma, daczára a nagy ünnepnapnak, melyen vidéki lap egy sem jelenik meg, rendkívüli kiadásban megjeleneik.

Regény. Lapunk jövő számában megkezdjük jeles publicistánk Brankovics György eredeti regényét, „A szegénység átká“, melyet sikerült lapunk számára megszerezni. A regény mellett más rövid tárczát is adunk. Ebből is meggyőződhetik a t. olvasó, hogy költséget nem sajnálunk, csak hogy szórakoztató lapot nyújthassunk.

Hunfalvy Pál jeles tudósunk, mint értesülünk, néhány nap óta városunkban időzik, a hol Rombauer Emil főreáliskolai igazgató vendége.

Vesztegetintézet. Mint biztos kutforrásból értesülünk, a felső-tömösi m. kir. I. oszt. vesztegetintézet megszüntetése illetékes helyen már el van határozva, — minthogy az intézet teljesen felesleges. A működés megszüntetésének ideje még nincs megállapítva, de soká késni az sem fog.

Nyertermékek. A gyapju- és bőriparosokat ez uton is figyelmeztetjük, hogy Oroszország-, illetve Besarából a gyapju és nyersbőrök behozatala Bukovinán át eszközölhető. Csak hogy esetről-esetre külön engedély kérendő ki a kereskedelmi minisztértől. Bővebb felvilágosítással készséggel szolgál szerkesztőnk.

Szeben. Levelezőnk f. hó 21-iki kelettel írja: Az itteni magyar közönségnek egyik régen várt óhaja, a tegnapi napon — általános közmegelegedésre teljesülésbe ment. Ugyanis a még ifju „nagy-szebeni magyar polgári kör“ és az 1870-es évek óta fennálló veterán „nagy-szebeni magyar olvasó-egylet“ kölcsönös gyűlési határozatok folytán, végleg egyesült. S így a két magyar egylet egy erős testté tömörülve, tegnap délután 3 órakor megtartott „magyar polgári kör“ közgyűlésében elhatározatott: hogy ezen egyesület jövőre a „nagy-szebeni magyar polgári társas kör és olvasó egylet“ czimét fogja felvenni és viselni. Zágoni Gábor elnök pedig felkérte, hogy illetékes helyen e körülményt bejelenteni siessen, és oda hasson, hogy az engedélyt mielőbb meg is nyerhessük.

Kavicszállítás. Magyar- és Horvátország összes államutaihoz 1887-től 1897. évig szükségelendő kavicszállítmánya biztosítása iránt június és július hónapokban tartják a versenytárgyalásokat az egyes államépítészeti hivatalokban és a közlekedésügyi minisztériumban, a hol az érdeklődők a részletekkel is megismerkedhetnek.

Gyűjtés Stryj város számára. A rettentő égés alkalmából, mely folyó évi ápril hó 17-én Stryj várost Galicziában hamuvá tette, a lembergi kereskedelmi és iparkamara egy körirattal a magyarországi és ausztriai kereskedelmi és iparkamarákhoz fordult, melyben ezeket felkéri, miszerint a szerencsétlen város ily súlyosan meglátogatott lakosai számára adakozási gyűjtéseket rendezzenek. A brassói kereskedelmi és iparkamara kötelezve érzi magát, az érintett megkeresésnek hathatós módon eleget tenni és ezenel a nemeskeblű emberbarátokhoz, főképen pedig ezen kamarai kerület iparosai és kereskedőihez intézi kérését, miszerint ők is a Stryj városban uralkodó szükség enyhítésére kegyes adakozásokkal segítsenek. Az adományokat vagy a brassói, vagy közvetlen a lembergi kereskedelmi és iparkamarához beküldeni sziveskedjenek, melyek nyilvánosan fognak nyugtáztatni.

„A Babonáról“ czimen Sirisaka Andor pécsi tanító közhasznú, erkölcsös művet adott ki a magyar nép és a serdültebb ifjuság számára. Ára 50 kr. s csakis szerzőtől (Pécsett), rendelhető meg. A mű — ha kellő elterjedésnek fog örvedeni, a mit valóban meg is érdemel — jó szolgálatot fog tenni a népnek. Addig is, míg bővebben foglalkozhatnánk vele, ajánljuk melegen.

Ingatlanok bírói árverése. Brassóban a telekkönyvi hivatal helyiségében 1886. július 2-án d. e. 9 órakor Nagy János hagy. ingatlanai 828 frt 50 kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést Nemes Péter kir. közjegyző fogatosítja. — A Zernest község házában 1886. július 6-án d. e. 9 órakor Musiu Stanca Niculae ingatlanai 220 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverezést a zernesti kir. járásbíró fogatosítja. — Brassóban a tkvi. hivatalnál az irattári helyiségben 1886. június 25-én d. e. 9 órakor Jakab Juliánának ingatlanai 930 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverezést Nemes Péter közjegyző fogatosítja. — O-Tohán község házában 1886. június 26-án d. e. 9 órakor Ternovean Juonnak ingatlanai 183 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverezést a zernesti kir. járásbíró fogatosítja. — A brassói telekkönyvi irodában 1886. évi június 1-én d. e. 9 órakor Bedners Jánosnak ingatlanai 1027 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverezést Maager József kir. közjegyző fogatosítja.

A közönség köréből. *)

Utolsó hét!

Magyar jótékony államsorsjegyek.

1 sorsjeggyel 2 nyeremény tehető.	1 drb. sorsjegyet 2 frt. 6 drb. sorsjegyet 10 frt.	6669 nyeremény.
---	---	--------------------

Főnyeremény 60.000 frt., 20.000 frt., 15.000 frt. stb. — csak még csekély készlet.

Julius 1-én huzása

a Bécs-városi sorsjegyeknek.

Főnyeremény 200.000 forint.

1 igérvény = 3 forint. =

Kaphatók

Adler L. Jakab
váltóüzletében. Főtér, virágsor.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Közigazdaság.

Az erdélyi ipar érdekében.

A nagyméltóságu földmívelés- ipar- és kereskedelmiügyi m. kir. miniszter ur a brassói kereskedelmi és iparkamarához a következők f. é. június hó 7-én 884 eln. sz. a. kelt magas rendeletet intézte:

A kereskedelmi és iparkamarának Brassóban. A román kereskedelmi szerződés megszűnése folytán alakult viszonyok az összes arra hivatott tényezők hazafias kötelességévé teszik azt, miszerint megfeszített tevékenységgel és minden rendelkezésükre álló eszközzel oda hassanak, hogy a román [fogyasztási piacok elvesztése folytán határszéli iparosainkat fenyegető veszélyt, lehetőleg elhárítsák és az említett iparosok üzleteinek további fennállását és fejlesztését hathatósan előmozdítsák.

A magyar kormány által, határszéli iparosaink érdekében eddig tett, valamint jövőben teendő intézkedések által a kívánt cél azonban csakis úgy lesz elérhető, ha az illetékes közegek a kormányt ezen működésében lehetőleg támogatják és abban tevékenyen részt vesznek.

E végből felhívom az iparkamarát, hogy határszéli iparosaink helyzetét folytonosan éber figyelemmel kísérje, minden nevezetesebb mozzanatot, az érdekelt iparosok óhajait, a kormány segélyét igénylő eseteket és a keresk.- és iparkamara e részbeni javaslatait velem haladéktalanul — esetleg távirati uton — közölje s saját hatáskörében is intézkedjék az iránt, hogy a hazai ipar érdekei lehetőleg megóvassanak és kellő támogatásban részesíttessenek.

Budapest, 1886. évi június hó 7-én.

Széchenyi, s. k.

A népfelkelés és az életbiztosítás.

Az „Assicurazioni Generali“ igazgatósága arról értesít bennünket, hogy az állami jóváhagyás fentartásával elhatározta, hogy az életbiztosítási ágban, a biztosítottak érdekében több rendbeli újítást fog a kötvényfeltételek közé felvenni, különösen a legmesszebb menő engedményeket teendő a népfelkelésre kötelezetek érdekében. Ugyanis a kötvény, ha a biztosítás már legalább egy év óta érvényben volt, a népfelkelésre kötelezett biztosított irányában jogérvényét minden pótdíjfelvétel nélkül az esetre is megtartja, ha az illető tényleges hadi szolgálatra fogna behivatni és pedig 15,000 frt. erejéig terjedő biztosításnál a teljes összegre és az egy év ugyanazon egyén életére szóló nagyobb biztosításnál 15,000 frtig. Ezen kedvezményben a társaságnál már biztosítottak is részesülnek, a mennyiben azoknak megengedtetik, hogy mostani kötvényeiket kicserélhessék az újabb feltételeknek megfelelőleg kiállított kötvényekkel. — Örömmel üdvözljük ezen újítást, mely oly hatályos módon tesz eleget a mai kor kívánalmainak. A nagy iparos és közigazdasági intézmények mérvadó képviselőinek kétségtele nélkül nem csak üzleti feladatuk, hanem egyszersmind kötelességük is, hogy lehetőleg számoljanak a napi kérdésekkel. — A népfelkelési törvény az életbiztosítási intézményt ily kötelességgé vált feladattal állítja szembe, melynek szabadelvű megoldására első sorban is a nagy és hatalmas belföldi biztosító társaságok kötelezve. — Hogy az „Assicurazioni Generali“ tudatában az általa elfoglalt előkelő állásnak, ezen az egész népességre nézve kiválóan fontos ügyben is első vala, mely megtette az elhatározó lépést, teljes elismerést érdemel.

Brassai piaczi árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. június hó 24-én.

Román papirpénz à 20 frankos	8.58 vétel	8.60 eladás
ezüstpénz à 20	8.55	8.58
Napoleon d'or (aranypéz)	9.96	9.98
Török lira	11.26	11.28
Arany	5.85	5.88
Orosz papirrubel	122—	123.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 6460.—1886.

Pályázat.

A városi rendszabály 224-ik §-a értelmében a város képviselő-testülete által folyó hó 9-én hozott határozattal folyó évi július hó 1-jétől egy évre 1000 frt. évi fizetéssel rendszeresített városi al-
ügyészi állomásra ezennel pályázat iratlik ki.

Ezen állomásra pályázni óhajtok felhivatnak, miszerint annak bebizonyítása mellett, hogy feddhetetlenek s hogy vizsgázott gyakorló ügyvédek és a brassói ügyvédi kamarának tagjai, továbbá, hogy a magyar, német és román nyelvet bírják, — kellően felszerelt pályázati folyamodványukat folyó hó 29-én délelőtti 11 óráig ezen hivatalhoz adják be.

Brassó, 1886. június hó 15-én.

(272) 3—3

A városi tanács.

744./1886. számhoz.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési minisztérium az 1886. évi június hó 12-én kelt 10924. számú rendeletével a Brassó—Ojtozi államut 64—65. klmtr. szakaszán lévő 63. számú Esztelnek-patak hidjának újból építését 2444 frt 46 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkákat foganatosításának biztosítása céljából az 1886. évi június hó 26-ik napjának délelőtti 10¹/₂ órájára a háromszékmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkákat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi, azaz 122 frt. bányapénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9¹/₂ órájáig a nevezett hivatalhoz annnyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, napokint megtekinthetők.

S.-Szentgyörgy, 1886. június 17.

(275) 2—2

A háromszékmegyei m. kir. építészeti hivatal.

Szám 867./1886. tlkvi.

(255) 1—1

Árverési hirdetmény.

A megyesi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhirrre tétetik, miszerint ügyvéd dr. Kein Adolf által képviselt Nagy-Küküllőmegye közönsége végrehajthatónak Gross József végrehajtást szenvedett ellen 1646 frt 16²/₃ kr. tőke, ennek és pedig: minden egyes 117 frt 58¹/₂ kr. havi részlet után 1876. évi szeptember, október, november, december, valamint 1877. évi január, február, márczius, április, május, június, július, augusztus, szeptember és október 1-től járó 8% kamatja, 11 frt 90 kr eddigi és 12 frt 80 kr ezen kérvényért megállapított költségek behajtása iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén lévő Buzd községi 68. számú telek-jegyzőkönyvben A + 1—32. r. számú ingatlanokból Gross Józsefet felelő részben illető és 1073 frt 50 kr-ra becsült jutalékára az árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1886. évi július hó 2-án délelőtti 9 órája Meggyesen a kir. telekkönyvi hivatal helyiségében kitűzetik.

Kikiáltási ár 1073 frt, — azonban az eladás a becsáron alól is megtörténni fog. Az árverezni kívánók — végrehajtató kivételével — tartoznak az együttesen kikiáltandó jutalék becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kikiáltott kezéhez bányapénzzel letenni, vagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Meggyes, 1886. márczius hó 30-án.

A kir. járásbíróság m. telekkvi hatóság.

Szám 734./1886. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi királyi járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak pálosi Siota Jakab hagyatéka és Siota Krisztina végrehajtást szenvedők elleni 25 frt 04¹/₂ kr tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbíróság területén levő, Pálos községben és határában fekvő, a pálosi 35. számú telek-jegyzőkönyvben A + 60, 61, 183¹/₂, 184¹/₂, 758¹/₂, 1029, 1031, 1592, 1713, 1777, 1866, 1867, 1868, 1870, 2113, 2270¹/₂, 2465, 2514, 2515, 2517, 2637, 2897, 2927, 3736, 4066, 4124¹/₂, 4213¹/₂, 4875¹/₂, 5152¹/₂, 5198, 5203, 5231, 5277¹/₂, 5388, 5279. és 5541. helyrajzi számok alatt foglalt ingatlanokra az árverést 994 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi július hó 5-ik napján délutáni 3 órakor Pálos község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bányapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1886. ápril hó 19-én.

A kir. járásbíróság m. telekkönyvi hatóság.

Dr. Issekutz Gyula,

kir. aljárásbíró.

(245) 1—1

Szám 2072./1886. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a fogarasi román jogász-alap végrehajthatónak Pandrea Efraim hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 100 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíróság) területén lévő Szevesztrény községében fekvő a szevesztrényi 73. számú telek-jegyzőkönyvben A +

1. rd. 157. hr.-sz. ház 160 frt — kr.

158. " " kert 17 " — "

2. " 436. " " — 5 " — "

3. " 504. " " — 12 " — "

4. " 541. " " — 10 " — "

5. " 950. " " — 11 " 50 "

6. " 966. " " — 11 " 50 "

7. " 1073. " " — 8 " 50 "

8. " 1113. " " — 11 " 50 "

9. " 1126. " " — 2 " — "

és 1127. " " — 2 " — "

10. " 1144. " " — 13 " — "

11. " 1154. " " — 6 " — "

12. " 1191. " " — 8 " — "

13. " 1271. " " — 3 " 50 "

14. " 1665. " " — 14 " 50 "

15. " 1726. " " — 12 " — "

16. " 1753. " " — 7 " 50 "

17. " 1996¹/₂ " " — 11 " — "

18. " 2004. " " — 15 " 50 "

19. " 2096. " " — 12 " 50 "

20. " 2286¹/₂ " " — 7 " — "

21. " 2423. " " — 14 " — "

22. " 2603. " " — 13 " — "

23. " 2610¹/₂ " " — 2 " — "

24. " 2705. " " — 12 " — "

25. " 2723. " " — 16 " — "

26. " 2745. " " — 8 " 50 "

27. " 2926. " " — 10 " — " — ban

ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi július hó 1-én délelőtti 10 órakor Szevesztrény községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az egyes ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatti kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bányapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarás, 1886. évi május 11-én.

A kir. járásbíróság m. telekkönyvi hatóság.

Tibáld Antal,

kir. járásbíró.

(284) 1—1

Mindenki!

biztos és jutalmazó mellékkeresetet talál, ki pontos címét elküldi „Jeder 4000. poste restante, Dresden” címre. Választ mindenki ingyen és bérmentve kap.

(277) 2—3

(175) 8—*

„EUROPA” SZALLODA

BRASSÓ,

belváros, Klastrom-utca 11. sz. a.

ujonnan építve az 1885. évben, minden lehető modern csinnal kiállítva s legnagyobb kényelemre berendezve.

Vendéglő és sörcsarnok a házban.

Szálloda-társaskocsi (omnibus) a vasúthoz.

Egyetlen kényelmes szálloda a belvárosban, a főpiacz közvetlen közelében.

BARTHA R.

Egyenruhák

cs. kir. és m. kir. tábornok, törzs- és főtisztek, valamint altisztek és legények, egyévi önkényesek, m. kir. pénzügyőrök, csendőrség, rendőrök, hadastyánok, tűzoltók, vasuti, posta-, távirda-, erdészeti tisztek és erdészek, gazdasági akademikusok, megyei hajdúk és egyáltalán bármely egyenruhát viselő testületek avagy egyének számára, ugyszint az egyenruhához tartozó

felszerelési cikkek

a mindenkor legújabb szabályoknak s a kor igényeinek megfelelően megrendelhetők

TILLER és TÁRSA,

a cs. kir. és m. kir. hadsereg szállítóindl Budapest, Károly-körút 22.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

(168) 5—5

Nincs többé gyomorbaj!

Legdrágább vagyona

minden embernek az egészség. Az egészség fentartás szempontjából ajánlom az én kitűnő szeremet mindenféle gyomorbaj ellen; különösen hatásos a gyomor-gyengeségnél étvágyhiánynál, gyomorsavanyúnál, puffadtságnál, kólikás bántalmaknál, gyomorhurutnál, émelygésnél, gyomorégésnél, homok- és kőképződésnél, túlságos nyálkasság ellen, undor és hányás ellen, főfájás ellen és minden túlságos étel és ital által megterhelt gyomorbajoknál. Egy háznál sem volna szabad hiányoznia a „Gyomor- és hideglelés elleni csöppnek.” — 1885. évi augusztus 13-án, midőn a kolera oly nagyban dühöngött Spanyolországban, kísérlettel véget küldtem oda ezen cseppekből, hol a kolera ellen meglepő sikerrel alkalmaztattak. — Ára egy üvegnek 1 frt 5 kr; 3 üveg 3 ft; 6 üveg 5 frt 50 kr. használati utasítással. Egyedül s kizárólag a készítő Lefkovicz Tóbiás-nál Budapesten, VI. kerület király-utca 36. sz. a. kapható. Vidéki megrendelések a díj előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel teljesíttetnek. Napenként háromszori posta szétküldés a világ minden része felé.

(250) 3—5

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

(149b)

Kovácsnai és Keresztesy

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

Brassó, főter

ajánlják a legnagyobb választékkal és legdivatosabb női ruhaszövetekkel ujonnan ellátott raktárukat, u. m. lyoni selyem, faillek, merwelieuxok, bársonyok, gyapju. beige, crepp, loden és cachmirok minden divatos színben és feketében. Női és férfi öltöny-kelmék (posztók), mosó creton satin és toilek a legszebb mintákban. Benedict Schroll-féle chiffon, shirting és vásznak minden szélességben. Női és gyermek szalmakalapok és hozzátartozó diszek, u. m. csipke, virág, toll és szalagok; eső- és napernyők, írha, selyem, czérnakésztyűk minden ruha színben; továbbá legújabb mintájú csipke- és juttefüggönyök terítők, sofa, futó- és falszőnyegek igen előnyös árak mellett.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi és séta-háziruhák, eső- és porköpeny, felsők, mantillók készítésére pontos kiszálgalat és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

(124) 18 20

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó virág-sor, 323. sz. a.

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujonnan berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, késztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készíttetnek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.